

BUDAPESTA
 30 Decembre st. v.
 Duminica 11 Ianuarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
 Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 99.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
 Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
 anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
 (Urmare.)

El numai decât însciintia pe birtasul. Acela facu alarma, areta faptul la poliția, si în scurtu timpu totu târguletiul fu plinu cu scirea, că cutare facatoru de rele a furatu banii unui boeru, carele tocmai atunce sosî din cale lunga.

Acestu faptu compromitea mai ales hanul, de aceea birtasul își dede tota silinti'a pentru că faptuitorul sè fia descoperitu.

Dar acesta nu erá unu lucru usioru, pentru că nimene nu veduse întrându sèu eşindu cutare omu din hanu.

Bietul birtasiu erá necașitu, căci respândindu-se scirea acestei furaturi, se temea, că nimene nu va mai trage la el, ferindu-se toti d'a fi espusi la asemenea pagube.

Mai multu înse si decât el se superase boerul, carele avea în cut'a aceea nu numai mare parte din banii sei, ci si unele documente familiare de mare valóre pentru dènsul.

El a anunciatu unu premiu aceluia, care i va

Domnisor'a Florica stidea la mes'a de toaleta, unde camerist'a o peptena, ier mama-sa langa oglinda cetia din o carte

aduce obiectele furate; nu-i pasă multu de facatorul de rele, numai obiectele sè le pòta capetá iérasii.

Si dupa aceste se rentòrse iérasii la hanu, unde birtasiul, nepotii si servitorul, nisuiiau din tóte puterile a-l mângaiá, dar nu cu multu succesu.

Nu-i pareá lui reu atáta de bani, de si erá o suma considerabila; nici de documinte, cu tóte cá acele erau si mai pretióse: ci mai multu se întristá, cá în acea cutia se aflá unu documentu pe care de multu timpu l'a pregatitu, si prin care sperá a puté face o mare bucuria bunului si iubitelui seu fíu.

Acelu documentu erá unu actu de denumire de procuroru la unu tribunalu, tocmai la acela care se aflá pe moși'a parintelui seu.

Betrânul boeru, adeca — spunéndu ceea ce cetitorii nostri de siguru au ghicitu — Jordache Strimbu, meditá astfel:

— Déca fíul meu a studiatu síese ani cu diligintia si acuma se rentòrce încarcatu de sciintia, cá si albin'a care vine de pe câmpu cu miere adunata din tóte florile: cauta sè-i facu si eu o suprinde placuta, care sè-l faca la primul momentu a vedé, cá nu înse-daru s'a ostenitu, cá studiile sale vor fi respaltite, cá tíer'a acést'a scie sè apreteze pe aceia cari în Evrop'a s'a adaptatu la isvorul civilisatiunii.

Si continuându meditatiunile sale, ajunsse la acés-ta conclusiune:

— Cea mai potrivita suprinde ce potu sè-i facu, este, sè-i esoperu o denumire la cutare postu, înainte de a sosi el acasa, cá apoi în primul momentu al reverderii nóstre sè i-o dau în mâna dimpreuna cu felicitareá mea!

Ori cât de curiósá se pare ideia acést'a, dènsul sciea, cá o pòte esecutá. Erá omu de frunte, se bucurá de întinse posesiuni, avea legaturi cu ómenii, cari conduceau tíer'a; deci usioru putea sè-si realizeze acés-ta dorintia.

Si în adeveru o si realisá. Cu atát mai reu i pareá dara, cá tocmai atunce când deja o avea gata realisata, veni unu ticalosu de-i nimici acés-ta bucuria parintiesca.

Acuma doriá numai aceea cá sè nu se întelnésca curénd cu fíul seu, cá pân'atunce sè aiba timpu a tramite acasa, sè i se aduca de nou actul de denumire. Nici nu esità nici unu momentu, ci tramise iute unu calaretiu, cu o scrisóre, prin care rugá pe prietenul seu de acasa, a-i face de nou acea denumire, de óra-ce esemplarul adusu s'a prepaditu.

Pâna când se 'ntémplara aceste, proprietarul hanului, carele — spre a restabilí reputatiunea hanului seu, ceea ce de altmintre nici odata nu avú — își puse carul în petri sè gasésca ori si unde hotiul, care i-a facutu acés-ta rușine si paguba.

El porni dar în orasielu, si firesce, cá lucrul seu celu d'ántaiu fu d'a cautá prin celelalte hanuri, déca nu cumva prin acele se afla vr'unu strainu suspectu, cáci dènsul erá convinsu, cá acés-ta hoșia nu s'a îndeplinitu de cutare talharu din patria.

Astfel cautându prin totu locul, el dedù de Rinaldo, carele în adeveru i parù fórté suspectu, într' atáta, încât ar fi juratu, cá acést'a si nu altul a comisú furtul acela.

Nu se pòte descrie bucuria lui, dar se predomni, nu grai nici unu cuvéntu, ci avisá autoritatea, chiamá si pe boerul pagubasiu, si mersera toti sè tína o investigatiune strasnica, si în casul d'a se gasi obiectul furatu, pagubasiul sè se pòta pronuncia déca acela este al seu seu ba?

Rinaldo, carele stetea în pòrta, zari cá vinu mai multi ómeni, între cari si boerul pagubasiu. Cá celu ce nu are consciintia liuiscita, el ghici numai decát, cine sânt aceia si ce voiescu.

Alergá dar în odaia sa, scóte iute o cutia din gíamantanul seu, o duse în odaia lui Barbu, i-o puse pe mésa si i díse în graba:

— Me ducu pe mâne la sate, te rogu grigesce pân'atunce de acés-ta cutia!

— Bucuros, — respunse Barbu, carele nici nu visá de vr'o însielaciune.

Rinaldo eși iute, si pe când poliția sosi, el parasi hanul pe pòrt'a opusa. Acolo gasi o carutia dela sate; întrebá de proprietarul ei, cá unde voiesce sè mérga? Acela i spuse unu nume. Rinaldo i díse, cá si dènsul vré sè mérga acolo, deci sè-l duca. Carutiasul se învoi si Rinaldo plecá la momentu.

Pe când poliția sosi la hanu, dènsul se aflá deja la celalaltu capetu al térgusiorului.

Sosindu poliția la hanu, conducatorul ei, proprietarul hanului, în care s'a îndeplinitu furtul, aretà cu unu aeru triumfatoru odaia în care trebuie sè se afle omul suspectu, adeca Rinaldo.

Usia se deschise, dar odaia fu góla. Birtasiul chiamatu, declará, cá dl acela în momentul trecutú înca se aflá acasa si cá nu l'a vedíutu eșindu.

Acés-ta declaratiune, firesce, nu multiam poliția, ci îndata se încuiara portile, si cercetarea începú cu deamenuntul.

Barbu sídea în odaia sa liniscitu, si nici nu visá de cele ce se petreceau în apropiarea lui.

De odata usia se deschise, si întrá poliștíul însoçitu de boerul pagubasiu.

Cum întrara, acesta zari îndata cutia, ce stetea înca pe mésa înaintea lui Barbu, unde o pusese Rinaldo, si de unde el nu o mișcá, cáci nici nu visá, cá acela este unu obiectu furatu.

Cum o zari, boerul esclamá îndata cu bucuria:

— Iéta cutia mea!

Pe faci'a birtasiului la care se aflá boerul în gazda, se aflá imprimata bucuria dupla; un'a pentru cá obiectul furatu la el s'a gasitu, — si a dóu'a, pentru cá s'a compromis rivalul seu, birtasiul celalaltu, cáci în hanul acelaia s'a gasitu cutia.

La acés-ta declaratiune recunoscatóre a pagubasiului, poliștíul pași înainte si díse lui Barbu:

— Domnule, te rogu însotiesce-me la poliția!

— Dar pentru ce? — întrebá Barbu.

— Pentru cá ai furatu cutia acést'a, — respunse parintele seu, carele dupa síese ani de díle nu mai recunoscú pe fíul seu, carele de atunce, în urmarea traiului necumpetatu, se schimbase cu totul, si erá asiá dícèndu numai scheletul junelui vigurosú de odinióra.

Înse Barbu, carele în primul momentu suprinsu si zapacitu nu recunoscú pe parintele seu, cáci nu se uitá pe el, acuma audíndu-i vocea a dóu'a óra si zaríndu-l, vedíu, cá stá înaintea parintelui seu. Sari dar la el, si îmbráçisându-l cu focu, esclamá:

— Ah! iubitul meu parinte!

La aceste vorbe confusiunea deveni si mai mare. Tatal nu sciea, déca sè primésca în bratie pe tinerul carele i díce „parinte“. Esità unu momentu, dar apoi își deschise bratiile, si díse plinu de emótiune:

— Fíul meu!

Poliștíul erá în mare perplesitate. Dupá ce vedíu, cá omul la care s'a gasitu cutia furata, este fíul pagubasiului, el nu mai sciea ce sè faca. De-o parte datorita de impiegatu i ordoná sè aresteze pe acela, la care s'a gasitu obiectul furatu; de alt'a înse respectul

ce datorită unui boeru de frunte că Jordachi Strimbu, îl opriă să facă o necinste atât de mare fiului seu.

În esitarea acést'a a lui trecura câteva secunde si betrânul boeru observându-i perplesitatea, dişe :

— Acuma, dupa ce cuti'a mea s'a gasitu, nu mai am trebuința de serviciul dtale.

Cu tôte aceste polițistul își permise a reflectă :

— Bine, domnule! Dar, fiindu că cuti'a s'a gasitu aice, dl fiu al dtale va binevoi a dá deslucirea, că cum a ajunsu aceea în odaia dsale, că astfel se reeșimu a prinde pe hotiu.

— Pré bine, frate! Fiul meu va esplică de siguru cu tóta placerea acestu misteriu. Dar lasa afacerea acést'a pe mai târziu! Voiu merge dimpreuna cu fiul meu la poliția.

— Da, da, — respunse Barbu cam de sila.

Si dupa aceste vorbe polițistul si ceialalti strâini se departara, lasându pe tat'a si fiul a se bucură de primele momente ale revederii lor, dupa o despartire atât de lunga.

Fericirea parintelui eră nemarginita, dar fiul îndesiertu se încercă a-si însenina spiritul. Istori'a cu cuti'a gasita la dânsul i imprimă pe frunte în continuu unu aeru posomoritu. În totu momentul se temeă, că parintele seu îl va întrebă, că cum a ajunsu aceea la dânsul?

Cum putea să-i răspunda, că acést'a a fost — primul debutu al lui Rinaldo în Moldova?

III.

Flórea uitata.

Să lasănu pe Barbu a petrece cu parintele seu órele revederii si a descurcă cum va puté istori'a misterioasă a cutiei; ier noi să cautănu în alta parte firul evenimentelor nóstre.

Departa de tégusiorul în care se petrecura cele povestite acuma, în fundul Moldovei, la moși'a Pomesci, sîdea famili'a vechia boerésca a Pomescilor, retrasa de lume si avénu unic'a si cea mai mare desfetare în tiner'a mladitia a ei, domnisiór'a Florica.

La acea familia vom continuă firul narațiunii nóstre.

Domnisiór'a Florica sîdea la mész'a de toaleta, unde camerista o peptená, ier mama-sa lînga oglinda cetiă din o carte.

(Va urmá.)

A d í o !

(Leta-marc 8 jan. 1880.)

lipit'a de pornire
În urma mi-a sositu;
Remâni în fericire
Satu mândru si iubitu!

Duios pornescu din tine,
Căci mi de suvenir
Stêrnescu acum în mine
Duióse-dulci simțiri.

Visări dulci din pruncia
Aici luara 'n sboru
Viéti'a-mi auria
Cu farmecile lor.

Asiă me ducu d'aice,
Că paserea din crêngu;
Aici am fost ferice
Si-am învetiātu să plângu.

Pornescu! . . . si plângu cu gele.

Căci vai! eu lasu aci

Mormântul mamei mele,

Ce 'n veci o voiu geli!

IOSIF VULCANU.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare.)

Clotilda, dându-i carnetul. Poftesce!

Fernand, cu recéla. Sè vedemu. Sè lasănu frasele, Clotildo. Nati-l! În momentul acesta, mai multu că ori si când, dta poti vedé că nu sînt lipsitu nici de cuvântul datu si nici de resoluțiune. Credu chiar, că am probatu, că me sciu predomină într'unu gradu extraordinaru; înse este o margine peste care nu este permisu a împinge pe barbatu.

Clotilda. Si déca domnul acela ar fi abusatu de sburdalnicia mea si mi-ar fi scrisu în carnetu óre-cari complimente seci, asiu fi eu óre responsabila?

Fernand. Ah! nu eră vorba de unu complimentu. Cu pretiul acela m'asiu fi îndestulitu. Vei díce, că sîm unu badaranu, unu materialistu, înse eu aveam idea că se agita despre unu rendezvous.

Clotilda. Póte chiar pentru nóptea acést'a?

Fernand. Se póte.

Clotilda. Si fàra îndoiéla, că aicea?

Fernand. Aicea ori în altu locu. (Cu ironia.) Nu dispui dta de o gradina subtu balconul dtale si de o mica portitia secreta la gradina dtale? Acést'a este o dispozițiune că în Spania, care nu putea să scape din vederea dlui de Várdes, unu june totu atât de petrunderu că si întreprindietoru si în totu casul, nu este fàra esemplu, în cronicile militare, că unu petecu de hârtia, d'abiă mai mare că una din foitiele acestui carnetu, se tradeze inamicului planul geometricu al unui fortu asediatu. Oh, am a-ti face cunoscutu, dómnia mea, că acést'a dare din umeri si acést'a redicare a ochilor, prin care se pare că voiesce a chiamá de martoru plafondul pentru inocentia dtale si barbaria mea, sînt niște simptome cu indoitu întielesu, de care judecatorii cei vechi se ocupa pré puțin.

Clotilda, cu vivacitate. Si eu iti spuiu dtale, că acést'a ironia, acestu tonu despretiuitoru, acést'a întrecere de impertinentia si indiferentia, prin care dta recompensezi ospitalitatea mea, sînt niște mijlóce fórte stranie de a recăstiga ó ânima numai ceva orgoliósa si că astfel de provocări sînt mai capabile de a contribui mai multu la pierderea unei femei, decât la scaparea ei.

Fernand. Eu nu pretindu să scapu pe niminea, scump'a mea copila nu te superá. Nu-ti rupe eventualiu, care nu ti-a facutu nimica. Eu me retragu sub cortul meu; dara să fimu drepti: încât privesce provocarea, apoi dta ai afutu onórea primului atacu. Fàra de a mai atinge aventur'a mea cu Michaud, pe care ai avutu placerea să me lasi să o istorisescu într'unu modu absurdu, dta de atunci nu mi-ai adresatu o singura silaba care să nu fia resboinica si acést'a pentru că am venitu la dta că betrânul Nestoru, regele Pylenilor, cu o ramura de maslinu în mâna si cu gur'a plina de cuvinte pacinice — ce dícu? de amicitia. Da, în credintia, am venitu espresu cu scopul de a-ti da unu consiliu, consiliul unui amicu si al unui întieptu, unu consiliu ce merita a fi platitu cu aur.

Clotilda. Dà mi-l, înse cu condițiunea, că nu-l voiu urmá.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dumin.	30	11	G. 32 d. R. d. nasc. s. m. Anisia.
Luni	31	12	c. ma Melania, s. m. Olimpiodora.
Marti	1	13	Taiarea impr.
Mercuri	2	14	par. Silvestru.
Joi	3	15	pror. Malachia.
Vineri	4	16	Sobor. ss. Apost.
Samb.	5	17	s. Teopempt. si Teon.

Literatur'a româna în 1879.

La finea anului va fi interesant s'è facemu si de asta-data o scurta ochire asupra literatur'ei n'ostre din anul trecut si s'è însemnamu celu puțin principalile produse ale ei, c'è astfel s'è putemu constatá déca amu facutu vr'unu progresu séu ba?

Terminata acésta revista, negreșitu va trebui s'è recunoscemu cu durere, c'è diu sporul ce amu facutu e f'orte micu.

În adev'eru, déca vom considerá, c'è s'untemu vr'o díce milióne de Români, nu putemu s'è nu ne întrist'amu la vederea rezultatului descuragiatoru, ce gasimu la finea fia-carui anu, când esamin'amu progresul nostru literaru.

Publicul românesc nu spriginesce literatur'a sa. Acést'a e o vechia plânsóre, care se repetiesce din anu în anu, înse fára rezultat. S'è póte si aice aplicá versul lui Heine: „Das ist eine alte Geschichte, doch bleibt sie immer neu.“

Astfel dara nu ne putemu mirá, c'è si progresul nostru în literatura e at'at de micu; ci mai multu trebuie s'è ne prinda mirarea, c'è este si at'ata cât este, si peste totu c'è este ceva.

Putínul ce este, se póte dara díce, c'è nu este meritul publicului, ci totul se póte atribuí numai zelului unor ómeni, cari cu t'ota recél'a cu care s'unt în-timpinati, facu — nu cât aru vré — ci celu puțin at'ata, cât potu.

Premitiéndu aceste, s'è facemu o revista scurta asupra productelor din anul trecut ale literatur'ei n'ostre.

Vom începe cu beletristic'a. Aice cá mai totu-de-una vom începe cu numele dlui Vasilie Alesandri, carele a înavutítu literatur'a náionala cu o nóua drama: „Despot voda,“ despre care critic'a a constatatu, c'è este un'a din cele mai frumoșe piese poetice ale n'ostre.

Vom continúa cu dl Arone Densusianu, carele a publicatu partea prima din epoei'a sa întitulata „Negriad'a“; lucrare bine ap'et'iatá si de critic'a str'aina, c'èci are meritul d'a fi întrodusu figurele mitologiei române.

Între produsele anului trecut se însira si poesiiile dlui G. Cretianu publicate sub titlul: „Patria si libertate“, cu t'ote c'è aceste s'au scrisu mai de multu, iér meritul anului trecut este numai c'è ele s'au publicatu în o colecțiune. Dl Cretianu este unul din poetii renascerii literatur'ei náionale; accentele lirei sale ne-au îndulcitu multe momente, de aceea culegerea poesiiilor sale a fost o placuta surprindere.

Din celelalte produceri poetice, vom înregistrá urmatórele: „Mórtea lui Rad dela afumati,“ drama istorica de J. N. Sionescu, unu diligentu adeptu al Muselor; „Ciárd'a Alba“, narațiune poetica de dl

Theocarul Alexi cunoscutu si cetitórelor n'ostre; „Deputatu si candidat“, comediá în versuri de dl. Sion, carele a prelucratu acésta piesa dupa alt'a mai vechia a sa întitulata „Înfluint'a morala“; „Pe malul gârlei“, comediá asemene într'unu actu si în versuri, care este un'a din cele mai spirituale produse ale scenei române, autorul ei e dl Olanescu; „Flori de primavéra“, poesii de tinerul poetu Iuliu I. Roscasi; „Din'a flórilor“, legenda totu de acela; însemn'amu aice si „Vêrsul cu doru“ prim'a opera româna, tectul de Dómn'a României; precum si a dóu'a parte din memoriul dlui Iosif St. Siulutiu: „O lacrima ferbinte“; Iér din operele poetice traduse însemn'amu „Rolla“ de Alfred de Mussel tradusa frumosu de talentatul nostru colaboratoru dl Petru V. Grigoriu.

Din opurile cari se ocupa de literatura not'amu aceste: „Renascererea limbei române prin vorbire si scriere“, de dl Gr. Silași, brosiur'a prima; „Composițiuni de stilu“ de Manliu, unu opu f'orte interesant; „Buc'ati alese“ din diferiti autori români, de Iorgulescu.

Din ramul istoricu vom rumpe urmetórele frun-die: „Fragmente din istori'a Românilor“, opu de mare însemnatate, de Hurmuzachi, din care iérasí a aparutu unu volumu; „Catechismul calvinescu“ retiparitu si esplicatu din însarcinarea Academiei Române de cátra dl G. Baritiu; „Archiepiscopul si mitropolitul Andreiu br. de Siáguna“, scrisu cu multa diligentiá si petrun-dere de dl Nic. Popea; aice trebuie s'è înșiramu si o carte aparuta în limb'a germ'ana, acésta e istori'a lui Michaiu Bravul, aparuta la Viena sub titlul: „Michael der Tapfere“ de Teutschländer.

Diuaristic'a a fost mai productiva — în Româ-ni'a: Au éșitu si disparutu o mulțime de diuare, dintre t'ote înscriemu aice numai „Lir'a Româna“, diuaru importantu pentru respândirea muziceii náionale la Români, caruia cu bucuria i dorimu progresu!

Iéta în liniamente principale produsele literarie ale anului trecut. Deie Cerul, c'è în anul viitoru s'è putemu însemná unu rezultat mai bunu! Dar acésta at'erna dela publicul românesc!

IOSIF VULCANU.

Societatea pentru fondu de teatru românu.

Procesu verbalu,

asupra șiedint'ei comitetului Societ'atii pentru fondu de teatru românu, t'ínuta în 21 dec. 1879.

Presenti: Ales. Mocioni, I. cav. de Pușcariu, V. Babesiu, G. Sêrb.

1. Se dá lectura si se iá în totale spre sciint'ia Procesele verbali despre adunarea generale a Societ'atii, t'ínuta în Blasiu la 8/20 si 9/21 sept. a. c. apoi pe bas'a alegerilor facute sub nrul XIV comitetul se reconstitue — cu

Ales. Mocioni presiedinte; Vic. Babesiu vice-presiedinte; Ios. Vulcanu secretaru; George Sêrb cassariu; Ios. Hossu, I. cav. de Pușcariu si Petru Mihali membrii.

2. Secretariul comitetului Ios. Vulcanu, lipsindu timpu îndelungatu din capitala, se recunósce trebuin-t'ia de unu secretaru substituitu pentru asemenea cas-uri de absentia, deci se alege dl Gerasim Ratiu, iéra dl cassariu iá însarcinarea d'a însciint'ia despre acésta alegere pe numitul domnu.

Procesul verbalu despre șiedint'ia de astadi primesce a-l face dl v.-presiedinte V. Babesiu.

3. Se procede la efectuarea transpunerei cassei la mânilor noului cassariu G. Sêrb; spre acestu scopu se încheia diurnalul de cassa cu diu'a de astadi, constatându-se cuprinsul cassei: a) cu numerariu de 25 fl.; b) cu papire de valôre si resp. un'a carticica dela institutul de creditu si economii „Albin'a“, în valôre totale de 15,216 fl. 62 cr. v. a. Subscriindu-se diurnalul astfel încheiatu si desemnându-se valorile piesa de piesa la mânilor noului cassariu, ier acest'a asiedându-le cu controlorul Babesiu — în cass'a de feru, la locul lor, primindu cassariul cheile din afara, ier controlorul pastrându si mai de parte chei'a din întru dela tressor; în fine lasându-se îngrigirii noului cassariu transferarea cassei la locuinti'a sa.

4. Cu privire la dispozițiunea adunării generale, ca obligațiunile private sigure, despre a căror lichiditate nu este îndoieala, se se consemne si compute în avutul reale al Societății, se decide:

A se cere acele obligațiuni dela dl secretaru Ios. Vulcanu si a se introduce în cassa si într'unu inventariu specialu, ca avere a Societății, de unde apoi acést'a-si avere se va espune regulatu si în dările de séma càtra adunarea generala.

Acestu procesu verbale se autentica subscriindu-se:

Budapesta în 19/31 dec. 1879.

Alesandru Mocioni.

V. Babesiu.

G. Serbu.

P u n c t u.

Unu studentu la facultatea de drepturi a universității din X., dupa ce totu semestrul primu n'a fost nici odata la prelegere, la fine se duse si el a-si subscrise indicele.

Pe coridoru îl întelni unu profesor.

— Pe cine cauti? — îl întrebà acela.

— Pe dl profesor W.

— Ce ai cu el?

— Sè-mi subscria indicele.

— Umblatu-ai regulatu la prelegeri?

— Umblatu.

— Vino dar se ti-l subscriu.

Tablou!

*

Unu omu necurtenetiu întrebà de o fêta de patru-dieci de ani:

— Pentru ce nu te mariti, domnișóra?

— Mirele meu va fi Isus Cristos.

— Hm! Pentru aceea nu te-ai maritatu dta, domnișóra, pentru că totu-de-una ai avutu asiá pretențiuni mari.

*

Recrutul de jidovu fu atâtâia-óra în batalia si privi cu mirare, cum umplu artileristii tunurile.

— Câti puncti de pravu de pușca trebuiescu la o umplutura? — întrebà el.

— Cinci, — respunse artileristul.

— Dar ôre n'ar fi mai bine a-l vinde dușmanului, decât a-l pușcarî numai asiá în cinste?!

*

Unu libraru din Brünn a pusu în espozițiunea sa o carte fôrte frumosu legata, cu inscripțiunea: „Fidelitatea femeiesca“.

Unu curiosu îl rugà se-i permita a frundiarî în cartea aceea. Librarul îl iertà. Dar ce mare fu supriunderea curiosului, gasindu în carte numai pagine gôle, pe cari nu erà tiparitu nimica!

Cronic'a lumei.

Gambetta despre politica esterna. Corespundentele diuarului „Tribune“ din New-York a avutu nu de multu o conversațiune cu Gambetta. Cu acêsta ocaziune Gambetta s'ar fi exprimat, că Franci'a, ori cât de tare ar dorî se reocupe provinciile sale perdute, din caus'a acést'a totusi nici odata nu va începe resboiu, deca nu cumva ierasi va fi domnita de unu împeratu, carele are necesitate de asemenea mijlôce spre a-si câștigà simpatia militarilor. Lumea se-si caute înaintarea mai bine prin pace, decât prin resboiu. Unu resboiu nou ar reieptá Franci'a cu 20—30 de ani.

Cabinetul francesu s'a constituitu definitivu. Membrii aceluia sânt: Freycinet, presiédinte si externe; Lepère, interne si cultu; Carrox, justitia; Maguin, financie; Farre, resboiu; Jauréguiberry, marina; Ferry, instructiune publica; Varroy, lucrari publice; Tirard, comerciu si Cochéry posta. Freycinet a oferitu lui Waddington ambasadoru'a din Londra, înse el a refusat'o. Leon Say si Waddington se retragu.

Freycinet, noul primu-ministru si de externe al Franciei, a adressatu o nota circularia càtra ambasadorii Franciei la puterile straine, prin care le notifica, cumca schimbarea cabinetului nu va produce schimbare în politic'a esterna a Franciei, care va remané si de acuma înainte pacinica.

Englesii au reportatu ierasi o mare învingere asupra afghanilor. Generalul Roberts a reîntratu în Cabul, de unde afghanii au fugitu mai departe, avându perderi fôrte mari. Englesii nu reesira a prinde pe Ayub chan, conducatorul afghanilor; acesta înse a tramisu pe socrul seu la Candahar, că se începa negociațiuni de pace cu autoritățile englese.

Din Constantinopol se scrie, că nici odata anul nou mohamedanu nu s'a ivitu sub auspicii mai rele decât în anul acesta. De când în Constantinopolu se afla banaria, acuma atâtâia-óra n'a primitu sultanul bani însemnati cu numerul anului nou. Ministrul a facutu întrebare de caus'a acesteia la banaria, si acolo a primitu respunsul, că neavându la dispozițiune aur si argintu, a fost silita se sisteze înca mai de multu lucrările.

Din Constantinopolu se depesieza, că conflictul engleso-turcescu se va complaná pe cale pacinica. Sultanul a primitu în audientia pe Layard, si fiindu că cont. Radolinschi din partea Germaniei a spriginitu reclamațiunile englese, complanarea e fôrte cu putintia.

Cât a costatu pe Rusi'a resboiul din urma. Pe bas'a datelor autentice se pôte deja constată, că a costatu pe Rusi'a resboiul în anii 1876, 1877 si 1878. Tôte speșele pâna la 1/13 jan. 1879 se urcara la 888.460,000 ruble, si anume în 1876 — 50,998,000, în 1877 la 429.328,000 si în 1878 la 408.143,000.

Jidanii din Rusi'a o duc fôrte reu. Unu ucasu a ordonatu, că ei se se cara din tînutul Donului; altu ucasu i scóse din Basarabi'a, sub pretextul, că densii dau contingentul celu mai mare al acelora ce facu contrabanda; al treile ucasu ordóna, că ei se iéasa din Petersburg, Moscovi'a si tóta Rusi'a mare, — tolerati sânt numai cei ce au gradu dela cutare universitate.

Generalul Kauffmann face mari pregatiri în Asia de mijlocu pentru espedițiunea ce va întreprinde la primavéra în contra teche-turcomanilor. El a raportatu la Petersburg, că în lun'a lui martie va puté începe resboiul. Asiá dara ne putemu așteptá la unu nou macelu.

Muntenegro cere dela Pórta despagubire de doué milióne de franci, prin o nota adresata acesteia

din caus'a, că albanesii nu numai nu predau Plava și Gusinje, dar au făcutu și paguba armatei munte-negrine.

Tipografia nihilista în Berlin. La Cracunul în Berlin s'a descoperit o tipografia secreta, care servia scopuri socialiste; și proprietarul aceleia, Werner, fu arestatu dimpreuna cu doi soti ai lui. Socialistii au fost suprinși tocmai la tipărirea unui diuaru socialistu, din care deja erau gata o mie de exemplare. Poliția din Berlin crede, că a descoperit o conjurațiune secreta nihilista, care a avutu resiedința sa la Berlin. De atunce se facura mai multe arestări.

Secularizarea manastirelor în Greci'a se va introduce în curënd. Guvernul grecu va urmă exemplul altor state și va luă averile manastirilor, cari se urca la 25,000 franci, și va îmbunătăți lăf'a preoțimeii mirene.

Italia iridentă ierasi a datu semne de viétia la Roma, cu ocașiunea înmormântării generalului betrânu Avezzana. Cu asta ocașiune s'au tinutu mai multe cuvântări pentru reocuparea Triestului, Trentinului și Istriei. Regele vinindu acasa dela vânătoare s'a întel-nitu cu o grupa de poporu, pe care gendarmii l'au provocatu a se imprasciá, și fiindu că n'a voit, a întrebun-țintiatu arm'a. Mai multi ênsi fure arestati.

Literatura și arti.

„**Scol'a Româna**“ va apăre și în anul viitoru și înca de 3 ori pe luna (la 1-a, 11 și 21) totu-de-una în numere de câte o colă întreaga; cu tóte aceste pretiul rămâne celu din anul espiratu (4 fl. pe unu anu, 2 fl. pe o jumetate). În redacțiune au mai întratu, alaturea cu dl Petri, înca D. M. Popu, prof. gimnasialu în Naseudu, ier de colaboratori stabili s'au îngagiatu DD. : **dr. P. Tanco**, directoru la gimnasiul din Naseudu, **dr. A. P. Alessi** și G. Pletosu, profesori la același gimnasiu, **dr. A. Grama**, prof. seminarialu în Blasiu, **T. Ceontea**, prof. seminarialu în Aradu, **I. Lazariču**, prof. preparandialu în Deva, **V. G. Borgovanu**, prof. preparandialu în Gherla, etc. Abonamentele a se adresá la redacțiune în Naseudu.

Unu nou calindaru ni s'a tramisu în septemân'a trecuta, și anume : „Calindaru pe anul bisectu 1880“, redigiatu de **Miron M. Calinescu**, secretarul Societății pentru cultur'a și literatur'a româna în Bucovina. Cernauti. Pretiul 60 cr.

În editur'a Tábořszky și Parsch în Budapesta a aparutu „Cuadrilul țiganescu“ (Czigány négyes) suvenire dela Paris, compusu pentru fortepianu de **Iuliu Kecskeméty**. Pretiul 60 cr.

Societati și institute.

Societatea austriaca de cale ferata la 3 jan. a serbatu a 25-a aniversaria a esistenței sale. Acésta im-posanta Societate, care este o adevărata mare putere în statu, a întrebunțiatu multe milióne pentru cladirile și stabilimentele sale, și a produsu asiá mare cer-culațiune în comerčiu, în cât nici un'a nu póte emulá cu ea.

Liga în contra jidanilor. În duminec'a trecuta la Lemberg s'a înființiatu o asociațiune, al carei scopu este d'a ocroti comerčiu, economi'a, industri'a de influință a jidovilor, și unde va fi cu putință le va rapí din mânilé acelorora.

Ce e nou ?

Împeratés'a Eugenia totusi se va duce în tîer'a zulusilor, că sè védia locul, unde a cadíutu fiul seu. Dêns'a va porni în lun'a lui febr. din Southampton.

A chiamatu pe regele de nanasiu unu pazitoru din închisórea dela Vatiu. Inse, conform usului, cere-rea lui s'a refusat. Cu tóte aceste el a datu fiului seu numele Francisc.

Procesul decorațiunilor. Tribunalul din Viena a tramisu tóte actele relative la procesul Schweitzer-Sonnenberg la tribunalul din Budapesta, că — în cât va aflá necessaru — sè intenteze procesu în contra lui **Gabr. Várady**. Tribunalul de aice, sub presiedinția lui **Crist**, a decisu, că **faptul** din cestiune nefiindu crimi-nalu, nu se póte intentá nici unu procesu.

O grozava nenorocire s'a întemplat în septemân'a trecuta pe calea ferata la Dundee în Scoția. Erá nópte și viforul urlá cumplitu când veni unu trenu la riul Tay și se urcă pe puntea deasupra acestuia. Când ajunse la mijlocu, de odata puntea se surupá și întregul trenu se rostogoli în apa. Tabloul sfa-șiatoru nu se póte descrie. Locuitorii din orasielul învecinatu, îndata-ce aflara de nenorocirea acést'a, alergara întru ajutoru, dar însedaru. Numercul caletorilor perduti se urca la 75—90. Între ei se aflá și o pa-rechia nu de multu casatorita, care se rentorcea din caletori'a sa nupțiala.

Lupii în giurul Timisórii s'au înmultitu fórte, și de cumva frigul va mai durá timpu îndelungatu, si-guritatea publica va fi fórte periclitata. Din caus'a acésta comitetul administrativu a cerutu ministeriului de interne, voia d'a puté tiné o vânătoare de animale selbatice.

Lacu caldu. Spre partea sudica a Balatonului se întinde unu lacu, care contine apa atât de calda, încât nici acuma în gerul cumplitu n'a înghiatiatu. Pe lacul acesta s'au adunatu, din tóte lacurile înghiatiate din giurnu, asiá de multe ratie, încât abia s'a pututu vedé lacul de ele.

La Ciucea în 21 dec. unu fecioru românu fu ba-tutu grozavu. Feciorii lui numai decát depeșara și tramisera trasura dupa medicu în Hoedin; inse medicul cercualu, dl dr. **I. M.**, a fost pré obositu d'a veni nópte la Ciucea, ier celalaltu medicu, dl dr. **C. M.**, n'a fost acasa. Și s'a întemplat, că de si între Ciucea și Hoedin trenurile comunica de dóue ori pe di, totusi bietul fecioru a trei'a di muri. Tristu, durerosu și scan-dalosu!

Marimea corporala a naționalităților. Statisticul **Iosif Kőrösi** a publicatu niște date interesante relative la marimea corporala a diferitelor naționalități din Ungari'a. El si-a culesu datele din listele de recrutate. Din acele date se vede, că marimea feciorilor de mai multe naționalități, are urmatórea ordine : vendii sânt mai nalti, apoi vinu germanii, croatii, francesii, slovacii, sêrbii, jasiții, jidanii, români, în fine magiarii, rutenii și cumanii.

Esposițiune la Clusiu. Industriasii din Clusiu voiescu sè arangeze la Rusalie în anul curentu acolo o mica esposițiune, la care aru luá parte dênsii și alti industriasii din Transilvani'a. În caus'a acést'a s'au și facutu pasi seriosi și hotarirea finala nu va întârđiá timpu îndelungatu.

Câta metasa trece la curtea chinea. Unu co-respundinte al diuarului „**K. Z.**“ scrie, că curtea chinea face o adevărata risipa cu metasarile cele multe. Astfel în 1878 pentru palatul împeratescu s'a servitu metasuri în pretiul de 770,000 fl. În palatu siedu 70 de femei.

O noua invențiune în moda. Din Paris se scrie, că o stofa de curënd inventata face mare senzațiune în cercurile înnalte de acolo. Numele stofei e „soie elas-tique“, și e metasa elastica, care se face din tóte

colorile si se aplica de spacelu. Primul spacelu facutu din acésta stofa a fost cumperatu de regin'a Spaniei cu ocaziunea trecerii sale prin Paris, si în teatru s'a înfaşiatu cu acelu spacelu, pe care n'a fost nici o cosutura. Déca stofa acésta va întrá în moda, cosutoresele vor perde multu. Metas'a elastica, precum se dice, se alipéscé cât de frumosu de corpu, cá si unu tricot si astfel de siguru se va respândi tare.

Moştenirea ascunsa. Diuarele din Marseilles spunu, cá unu capitanu de marina si-a perdatu soç'a. Dêns'a i-a lasatu prin testamentu 30,000 de franci. Barbatul a si primitu 8000, înse ceialalti nu se gasiau de fel, îndesiertu i cercá pretotu-îndene; s'a desgropatu mórt'a, înse nici în cosciugu nu s'au gasitu moştenirea. În fine cu resignaţiune a începutu sè vëndia prin licitaţiune obiectele remase dupa dêns'a. Unu cio-rapu i parú pré greu, îl luá în mâna, si iéta cele 22,000 se aflara în acela.

Somoskeöy e prinsu. În anii din urma s'a scrisu multu despre unu însielatoru cu acestu nume, carele prinsu de poliçi'a din Bucuresci, si predatu poliçiiei un-guresci, a scapatu din mânilé acesteia. Acestu Somoskeöy în fine a fost prinsu în septemân'a trecuta de cátra poliçi'a din Viena. Va fi interesantu sè însemnâmu acuma câteva date din victi'a acestui omu. El s'a nascutu la 1849 în Rozsnyó, a umblatu la şcôla în Lócse, si în 1870 tribunalul din Wels l'a condamnatu pentru însielaciune si furtu la 15 luni, dar a fugitu. Totu în 1870 în Ungaria, sub numele Gedeon Somogyi, a gefuitu o biserica si a fost condamnatu, dar a fugitu si atunce. În 1873 în Zürich a figuratu sub numele de baron Veysey cá si capitanu de marina spaniola, unde a însielatu pe unu omu cu 300 fl.; apoi a începutu a figurá sub numele de br. Steffi Stadelberg. În 1875 a petrecutu la Berlin, unde s'a numitu Victor Starosti, dicéndu cá e profesuru de filologia la universitatea din Salamanca în Spani'a. Ací întrându în familiéle de frunte si facéndu mari datorii, a disparutu. S'a dusu în Franci'a, unde petrecú mai multu timpu sub diverse nume. Se duse si la esposiţiunea din Filadelfia, unde dise cá e comisaru un-gurescu, dar apoi fu silitu a fugi. Luá parte si în resoaiu turco-rusu, cá corespundinte la diverse diuare. La 1878 fu prinsu în Lütich, dar achitatu. Acuma înse cu greu va mai puté scapá.

S'au unitu în mórté. Betrânul Marggraff a fost unu din ómenii cei mai cunoscuti în Berlin. El a tratu 62 de ani cu soçi'a sa, si a muritu în sér'a Craciunului de odata cu ea. Antâiu a muritu dêns'a si el i-a scrisu anunciul de doliu, apoi facú dispoziţiunile din urma relative la înmormântare, si conversându cu cei din giurul lui de odata cadîu mortu. Marggraff nici odasa n'a beutu bere, n'a fumatu, peleria si neframa de gât n'a purtatu. Repausat'a paruchia s'a înmormântatu în o grópa comuna.

Arborele de Craciunu al Alsaciei si Lotharingiei. „Association générale d'Alsace-Lorraine“ în 25 dec. a arangiatu la Paris în teatrul Chatelet serbarea arborelui de Craciunu. Síese mii de copii din Alsasia si Lotharingi'a luara parte la acésta serbare, al carui scopu principalu a fost a resuscitá simtiul nátió-nalulu francesu al provinciilor perdute. Serbarea s'a începutu cu produţiune musicala, apoi cortin'a iérasu s'a aredicatu si tradiţió-nalulu arbore de Craciunu stetea pe paméntu alsacianu, cu coloré francesé si cu însemnele orasiélor de frunte perdute. Dupa cuvântarea presiedintelui, Siebecker a cetitu o poesía ocasionala, dupa care s'au împartitu nişte daruri în pretiu de 50,000 franci. Mai multe notabilitáti politice, deputati si altii luara parte la acésta festivitate.

O milionera din America, dn'a Schmitt, care nu de multu a sositu la Londra, a facutu mare sensaţiune acolo. Ea a fost primita mai de multe ori în audientia de cátra Pap'a. În curénd dêns'a va primí o mare moştenire, din care va oferí 18 milióne consistó-riului, iér o suma considerabila saracilor din Roma, cáci mai multi stramosi ai ei sânt înmormântati acolo.

Scandalu croatiéscu. Diuarele scriu, cá unu deputatu croatu, M—icü, a scosu — înca sub presiedint'a lui Ghyczy — diurnele unui colegu al seu si dóue luni dupa mórtéa aceluia. Acestu casu atunce s'a ascunsu, dar în urma a vinitu la ivéla. Consternaţiunea în cercurile deputatilor croati e mare.

Resbunarea amantei. Tinerul cassaru al unei bancé din Paris, într'una din dílele trecute, audíndu cá cineva a trasu clopotielul, a eşitu ênsusi sè deschida usi'a. Înse în momentul acela simti, cá fu isbitu în façiá de liquidu, încât ísi perdú vederea munai decát. Vecinii alergara întru ajutoru, si constataru, cá liquidul a fost vitriolu. Tinerul iubise o féta, dar se logodí cu alt'a, si amant'a parasita ísi resbuná apoi asiá.

Electro-motografu. Dílele trecute a avutu locu la Paris interesante esperientie de telefonía electrica. Pentru prim'a óra s'a ascultat în Franci'a electro-motografu. S'a pututu conversá dela Mantes la Paris si St. Germain cu telefonul lui Edison. Mai multe soluri de flautu au fost fórté bine transmise dela Mantes la Paris (47 kilometre), în aplausele asistentilor, în numeru mai multu de 300. Electro-motografu a avutu unu succesu fórté meritatu. El e unu telefonu perfecţionatu; transmite cuvéntul destul de tare cá sè póta fi audíta vocea în tóte pártile unei sale mari ne mai avéndu nevoie de usagiul unui cornetu pusu în urechia, se vorbesce la 50 centimetre de aparatu, si în acelasi timpu interlocutorul respunde în asiá modu ca vocea sè se fia audíta în modu distinsu celu putínu la o departare de 15 metri. Ar crede cineva, cá este chiar în camera. Acestu aparatu este în adevéru extraordi-naru. El suprima absolutu distant'i'a. Se crede cineva mistificatu, cáci interlocutorul se pare a fi ascunsu aprópe unde-va dupa vre-unu paréte. Electro-motografu va face mari servicie, este evidentu cá va facilitá multu comunicátiunile în orasié. Cu unu astfel de instrumentu instalatu în casa, ori-cine va puté conversá cu voce tare si inteligibila chiar la 50 kilometre. Persónele ce asistau la esperientie au fost unanime a priví cá resolvata problem'a transmierei cuvéntului la departare mare. Sociétatea Edison numera deja în principalele orasié din America 810 mii abonati. E siguru, cá metod'a se va generalisá în curénd si în orasiéle din Europa. Deja la Paris noul sistemu va funció-ná pe o scara vasta înainte de finea anului curretu.

Nişte comerciantii din Alsasia, orasiul Mulhouse, au vëndutu chártsii de țigara, cu inscripțiuni si coloré francesé, cá „Tricolorul“ — „Amintire nátió-nala“ si simbolurile orasiélor Metz, Strassburg, Colmar si Mulhouse. Tribunalul, considerându, cá acele deş-tepta spritul de oposiţiune si turbura ordinea publica, i-a pedepsitu. Fia-care a trebuitu sè platésca 40 mârçi, si marf'a li s'a confiscatu.

Unu adevératu juvaeru. La Magdeburg nu de multu o acritia a adusu o jertfa atât de mare în interesul umanitáti, încât aceea merita a fi notata. Într'o societate veni vorb'a despre mîseri'a ce bantuie acuma poporaţiunea din Silesia-de-sus. Numit'a dama a taiatu din perul seu bucl'a cea mai frumoáa, si a oferitu sut'a de marce ce a capetatu pentru ea, nenorocítilor pagubasi.

Archiducele si vice-comitele. Diuarul umoristic „Bolond Istók“ publica urmatórea anecdota adeverata. Pe timpul când în lun'a trecuta Crisiul amenintia si Chis-Ineul în comitatul Aradului, centrul bunurilor de acolo ale archiducelui Iosif, acesta înca se aflá acolo, stându în totu momentul în fruntea poporului, care se aperia redicându dêlme. Într'una din seri archiducele întrebá pe vice-comitele O. déca a facutu tóte dispoziþiunile de asigurare pentru nópte? „Am facutu tóte, respunse vice-comitele, nu ne putem teme de nimica, Serenitatea vóstre puteti dormi în linisce!“ Si dupa aceste vice-comitele se duse de se culcá si adormi. Inse archiducele nu putea dormi. Eþi dara pe dêlme, dar pe acolo nu gasi pe nimene, de si valurile deja isi sapara drumu. Archiducele alarmá poporul si împedecá esundarea. Ispravindu tóte, se duse la vice-comitele si i díse: „Te însciintiezu cu umilintia, dle vice-comite, cá amu astupatu sapaturile apei, pericolul a trecut, acuma poti dormi în linisce!“

Jidovul pe cruce. Unu israelitu cu numele Steinberger mergea nu de multu pe jos la Alatyán (Ungari'a.) Dênsul fu deja aprópe de satu, când observá, cá doi lupi fugu spre el. În primul momentu crediú, cá aceia sânt câni, dar numai decát se convinse, cá sânt lupi. Alergá dara din ruþtul capului cátra unu lemnu si se urcá iute pe acela, spre a-si mânþui viétia. Când nefericitul vediú, cá lemnul pe care s'a urcatu, e cruce, cu tipul lui Cristos, într'atâta se spariá, încát cadu la pamêntu. Lupii l'aru fi si spintecatu îndata, inse spre norocirea lui, tocmai veni pe acolo unu locitoru din Jászberény si acela împuþcá lupii. Inse bietul jidovu fu într'atâta ranitu de lupi, încát anevoia va remâné în viétia.

Móрте grozava. În satul Nyomja, (Ungari'a), prevalia negustorului Jacob Krauser s'a aprinsu în o nópte. Locutorii alergara în faci'a locului, inse usi'a fiindu încuiata din laintra prin o ruda de feru, nu putera întrá. În fine, dupa multa truda, reeþira a sparge usi'a, si acolo gasira pe Krauser — arsu cá scrumul. El adeca avea datin'a d'a dormi în prevalia, si probabilminte suprinsu prin focu în somnul seu, nu putu descuiá usi'a, si arse cu totul.

Frumósa moþtenire. Conte Xaver Branicki, carele nu de multu a muritu la Paris, a lasatu o moþtenire în suma de 40 milioane franci, din care ambii sei frati vor capetá câte 10 milioane, 10 milioane a lasatu fiului seu naturalu si totu atâta pentru scopuri filantropice.

Frigul în Roma. De si frigul se póte numi moderatu în Roma, totusi fiindu cá nici la atâta nu s'a pregatitu nimene, acela a suprinsu neplacutu pe cei mai multi. Nu numai casele sânt construite acolo cá de véra, ci cele mai multe nici captóre (sobe) n'au. Asi'a dara se póte întipui, ce neplacere a produsu acolo acestu geru nendatinatu. Vegetaþiunea care la începutul lunei tr. deja se aretá frumosu, tóta s'a prepaditu. Poporul din Roma crede, cá pentru aceea e frigu atât de mare, cáci meteorologii vor tîné congresul lor în anul viitoru la Roma.

Bou în bisericá. Septemân'a trecuta s'a întêmplatu la Strigoniu unu lucru fórt curiosu. Macelarii scapara unu bou, si acela fugi în curtea franciscanilor, si de acolo în bisericá, unde apoi feciorii îl prinsera iéras, si-l dusera la destinaþiunea sa.

Deslegarea ghiciturei de síacu din nr. 96:

Dela Siera Nevada,
Pân la muntii Pirenei,
Nu-i nimene cá Grenada,
Nu-i ceru dulce cá al ei.

În Grenad'a stralucita,
Nu-i gradina, nu-i seraiu,
Cá Alhambra înflorita,
Ce se pare-unu visu din raiu.

Alesandri.

Bine au deslegat'o dómnele si domniþórele : Emilia Onciu n. Ciavoþchi, Anastasia Borca, Elena Ratiu, Elena Ciple, Maria Cornea, Eufrosina Popu, Amalia Muresianu, Nina Popu, Zoe Dimbu, Lucretia Munteanu, Maria Popovicu.

Premiul l'a câþtigatu dsior'a Lucretia Munteanu.

La finea anului

aducemu tributul multiamitei nóstre tuturor colaboratorilor si corespundintilor nostri, cari au binevoitu a ne dá concursul lor spiritualu, rogându-i a ne onorá si în viitoru, dimpreuna cu altii noi, cá astfel se putem din ce în ce mai multu realisa dorint'a nóstra, d'a împlini golul atát de simþitu al unui diuaru socialu si beletristicu românescu.

Asemene adressámu recunoscintia nóstra faci'a de onorab. publicu, care ni-a datu spriginul se putem încheia si al XV-le anu al esistintei acestei foi. Ceteru acestu spriginu si pentru viitoru, promitiéndu, cá în schimbu, si de acuma înainte vom dá tóta silintia nóstra spre a satisface tóte aþteptárele.

„Familia“ va eþi si în anul viitoru de dóuc ori pe septemána, si sperámu cá spriginul publicului ni va face cu putintia d'a realisa dorint'a se scótemu si joi'a totu-de-una câte o cóla întréga.

Pretiuurile de prenumeraþiune remánu totu cele însemnate în fruntea foi.

Colectantii vor primi dupa 4 esemplare, al cincile, gratis.

Avantagiuri pentru abonantii „Familiei“. La redacþiunea nóstra se afla de vëndiare urmatórele opuri, cu pretiuri fórt reduse :

„Sclavul Amóruului“, romanu în 3 tomuri, pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 50 cr., pentru altii 3 fl.

„Ranele Naþiunii“, romanu în 3 tomuri, pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 20 cr., pentru altii 3 fl.

„Novele“, în 3 tomuri, pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 30 cr., pentru altii 3 fl.

„Poesii“, unu volumu, pentru abonantii „Familiei“ 40 cr., pentru altii 1 fl.

„Mirésa pentru mirésa“, comedia în 3 acte, pentru abonantii „Familiei“ 25 cr., pentru altii 1 fl.

Tóte aceste de Iosif Vulcanu.

Mai avemu de vëndiare : „De unde nu este rentórcere“, romanu într'unu volumu de Adrien Gabrielly, tradusu de Titu Budu; pretiu pentru abonantii „Familiei“ 25 cr., pentru altii 1 fl.

Alte cárti nu se afla de vëndiare la noi. Iér dintre tablouri, avemu numai portretul lui Ion Bratianu; pretiu pentru abonantii „Familiei“ 26 cr., pentru altii 1 fl.

Redacþiunea „Familiei“.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.